

ДИТЯЧИЙ БУДИНОК СІМЕЙНОГО ТИПУ

Дитячий будинок сімейного типу – окрема сім'я, що створюється за бажанням подружжя або окремої особи, яка не перебуває у шлюбі, які беруть на виховання та спільне проживання не менш як 5 дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування.

Загальна кількість дітей у дитячому будинку сімейного типу не повинна перевищувати 10 осіб, враховуючи рідних дітей.

Порядок створення дитячих будинків сімейного типу та влаштування в них дітей регулюється Постановою Кабінету Міністрів України № 564 від 26 квітня 2002 року “Про затвердження Положення про дитячий будинок сімейного типу”.

Метою створення дитячого будинку сімейного типу є забезпечення належних умов для виховання в сімейному оточенні дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування.

Вихованці перебувають у дитячому будинку сімейного типу до досягнення 18-річного віку, а в разі продовження навчання у професійно-технічному, вищому навчальному закладі I-IV рівня акредитації – до 23 років або до закінчення відповідних навчальних закладів. Загальна кількість дітей у дитячому будинку сімейного типу не повинна перевищувати 10 осіб, враховуючи рідних. За дітьми-вихованцями зберігаються пільги і державні гарантії, передбачені законодавством для дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування.

Для прийняття рішення про створення дитячого будинку сімейного типу кандидати у батьки-вихователі подають службі у справах дітей за місцем свого проживання наступні документи:

- заяву;
- копії паспортів;
- довідку про склад сім'ї (форма № 3);
- довідку про доходи за останні шість місяців або копію декларації про доходи, засвідчену в установленому порядку;
- копію свідоцтва про шлюб;
- довідку про проходження курсу навчання кандидатів у прийомні батьки, і рекомендацію центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді щодо включення кандидатів до єдиного банку даних;
- висновок про стан здоров'я заявників, складений за відповідною формою;
- довідку від нарколога та психіатра для осіб, які проживають разом із

заявниками;

- довідку про наявність чи відсутність судимості для кожного заявника, видану органами внутрішніх справ за місцем проживання заявника;
- письмову згоду всіх повнолітніх членів сім'ї, які проживають разом з особою, яка бажає взяти дитину-сироту або дитину, позбавлену батьківського піклування, під опіку, піклування, засвідчену нотаріально або написану власноручно в присутності посадової особи, яка здійснює прийом документів.

Середньомісячний сукупний дохід сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців, що передували місяцю звернення із заявою про утворення прийомної сім'ї, не може бути менший ніж розмір прожиткового мінімуму, встановлений законом.

Після подання кандидатами заяви, служба у справах дітей проводить обстеження матеріально-побутових умов проживання сім'ї та робить висновок про можливість створення дитячого будинку сімейного типу.

На підставі зазначеного рішення між батьками-вихователями та райдержадміністрацією укладається угода про організацію діяльності дитячого будинку сімейного типу.

Дитячий будинок сімейного типу комплектується дітьми протягом дванадцяти місяців з дня створення. Контроль за його комплектуванням здійснює служба у справах дітей райдержадміністрації.

Влаштування дітей у дитячий будинок сімейного типу проводиться з урахуванням віку батьків-вихователів та дітей, щоб на час досягнення обома батьками-вихователями пенсійного віку всі вихованці досягли віку вибуття з дитячого будинку сімейного типу. У разі досягнення пенсійного віку одним з батьків-вихователів час перебування дітей визначається за віком молодшого з батьків. В окремих випадках за згодою сторін дитячий будинок сімейного типу може функціонувати і після досягнення батьками-вихователями пенсійного віку, але не більше ніж протягом п'яти років.